

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ
ім. Г. Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

ТЕЗИ

**ІV ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
ПОГЛЯД МОЛОДІ»**

**20 – 21 жовтня 2022 р.
м. Одеса**

УДК: [316.334.2:330.3]:316.64-053.6(477)

Актуальні аспекти соціально-економічного розвитку України: погляд молоді. Матеріали IV Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції 20-21 жовтня 2022 року. Одеса: Одеський національний технологічний університет, 2022. – 147 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України з погляду молодих вчених. Були дослідженні теоретичні аспекти та запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Науковий редактор Іванченкова Л.В. - д-р екон. наук, професор, в.о. директора ННПЕіМ ім. Г. Е. Вейнштейна ОНАХТ

Редакційна колегія:

Агеева І.М. – к.е.н., доц., Басюркіна Н.Й. – д.е.н., проф., Купріна Н.М. – д.е.н., доц., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Немченко В.В. – д.е.н., проф., Павлов О.І. – д.е.н., проф., Седікова І.О. – д.е.н., проф., Ніколюк О.В. – д.е.н., проф., Козак К.Б. – д.е.н., проф., Соловей А.О. – к.і.н., доц., Згадова Н.С. – к.е.н., доц., Маркова Т.Д., – к.е.н., доц.

Матеріали додаються за оригіналами рукопису

Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст та сутність наданих матеріалів

Література

1. Гаврилко П. Теоретичні засади та механізм формування стратегії інноваційного розвитку підприємств. Світ фінансів. 2018, № 1. С. 44-50.
2. Мельник Ю. М. Інноваційна стратегія підприємства як джерело його конкурентних переваг. Економіка харчової промисловості. 2019, Вип. 4. С. 67-72.
3. Орлова В. М. Стратегія інноваційного розвитку підприємства. Економічний нобелівський вісник. 2020, № 1 (8). С. 79-85.
4. Семенюк О. М. Вибір та обґрунтування інноваційних стратегій підприємств. Наук. вісник Ужгород. ун-ту. 2021, Вип. 3(40). С. 80-83.

ДИВЕРСИФІКАЦІЯ ЯК НАПРЯМ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Молодід А., здобувач СВО «Магістр» ф-ту ММтаПА
Науковий керівник – к.е.н., доц. Хромов І.О.
Одеський національний технологічний університет

У вітчизняній практиці застосування стратегічного підходу до управління підприємством залишається обмеженим. Головними причинами такого становища є недостатнє висвітлення методичних проблем у сфері стратегічного управління; не систематизований належним чином порядок прийняття й реалізації стратегічних рішень; відсутність налагоджених та перевірених інструментів розробки і реалізації стратегії; неспроможність ув'язати стратегічний рівень управління підприємством з операційним, тобто довести стратегію до певного виконавця; помилкове очікування керівниками підприємства миттєвого результату [1].

Диверсифікація як напрям стратегічного розвитку підприємства є темою великої кількості потужних досліджень науковців: з І. Ансоффа [3], який запропонував перші теоретичні уявлення про диверсифікацію, до М. Портера, що саме ввів термін «диверсифікація» до активного наукового вживання. Диверсифікація частіше за все поділяється вченими-економістами на два типи: пов'язана і непов'язана. Пов'язана диверсифікація є новою областю діяльності підприємства, пов'язаною з вже наявними областями бізнесу (наприклад, у виробництві, маркетингу, матеріальному постачанні або технології), цей тип диверсифікації відбувається частіше всього на ринках, де існує сильна конкуренція [2].

З позицій стратегічного менеджменту ключовими особливостями стратегії диверсифікації є ступінь залучення підприємства у види діяльності, що характеризуються різними компетенціями та ступеню збігу нових видів діяльності із старими видами. Ці дві особливості є основою класифікації стратегій диверсифікації, запропонованої Л. Ригли і Р. Румельтом. Перша характеристика вимірюється через норму спеціалізації (SR): відношення обсягу

продажу компанії від її основної діяльності до всього обсягу її продажу. Друга – через показник пов'язаності: пропорції за обсягами продажу з усіх видів діяльності фірми, які співвідносяться одна з одною (RR). Розглянемо докладніше спосіб, що з встановленням ступеня схожості у якомусь аспекті видів діяльності фірми між собою. Для вирішення зазначеної задачі було розроблено варіанти класифікацій типів диверсифікації фірми. Першим свій варіант запропонував Л. Ріглі, який види стратегій диверсифікації згрупував у чотири категорії: 1) розширення випуску (продажів) єдиного продукту ($SR > 95\%$); 2) розширення випуску домінуючого продукту ($95\% > SR > 70\%$); 3) розширення випуску, пов'язаного з основним продуктом ($SR < 70\%$, $RR > 70\%$); 4) розширення випуску, не пов'язаного з основним продуктом ($SR < 70\%$, $RR < 70\%$).

Друга категорія в класифікації – диверсифікація на основі розширення продажів домінуючого продукту – є лише обмеженим збільшенням його продажів (менше 30% від усього обсягу збуту) по відношенню до продажів їх основного продукту. Розширення випуску (продажів) основного продукту означає вихід на продуктові ринки, пов'язані з ключовою перевагою (основною діяльністю) компанії. Розширення випуску продукту, не пов'язаного з основною діяльністю фірми, є виходом на продуктові ринки, які істотно відрізняються від попередньої діяльності.

Література

1. Rumielt R.P. Strategy, Structure, and Economic Performance. Boston : Harvard Business School Press, 2008. 462 p.
2. Корінько М. Диверсифікація як економічний процес. Актуальні проблеми економіки. 2017. № 4 (70). 174 с
3. Ансофф И. Новая корпоративная стратегия. СПб. : Питер Ком, 2007. 416 с.

УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИЧНИМИ ПРОЦЕСАМИ ЯК СКЛАДОВА ЕФЕКТИВНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

**Кучеренко В., здобувач СВО «Магістр» ф-ту ММтаПА
Науковий керівник – д.е.н., професор Савенко І.І.
Одеський національний технологічний університет**

Зростання ролі логістики у галузях національної економіки сприяє удосконаленню методів управління логістичними процесами на підприємствах. Логістичні процеси є фундаментальними інструментами ефективної організації роботи управлінського і операційного характеру. Вони вимагають високого рівня взаємодії, системності, мінімізації помилок, швидкого виконання дій, передачу точної і достовірної інформації. Саме швидкість, надійність, точність,